

Morten Vittrup

Vi ville så meget

296 sider

Politikens Forlag

Så kan vi lære det. Vi hænger sammen i den globale verden som ærtehalm, vi er alle en del af den kollektive bevidsthed, vi er en del af fællesskabet. Også når det handler om at have en holdning til såvel penge og velstand som at tage ansvar for klimaet, miljøet og regnskoven. Derfor er det godt og sundt at læse bøger som denne, der tager udgangspunkt i mange forskellige miljøer, men som alligevel til sidst får bundet den sløjfe, der hurtigt får os til at spekulere over sammenhængen i verden.

Romaner som denne har deres berettigelse ved gennem personopbygningen at beskrive den nuancerede verden, vi er en del af, og som ofte har svært ved at få udtrykt forskellighederne, netop fordi alting går så stærkt.

Bogen handler i store træk om en lettere forhutlet journalist, Ben Faber (og hvorfor skulle han nu lige pludselig hedde DET, når en anden nok så velkendt skribent hedder BENT Faber, red.), der arbejder med venstre hånd og venter på det store gennembrud. Han øjner gennembruddet lige om hjørnet, idet han spejder efter hævn over de kapitalister, der så at sige har stjålet hans og jordens fremtid.

Læseren står også på spring, idet den anden af bogens hovedpersoner netop arbejder med kapital og store penge. Det er Jonas Marker, som bor i London, dybt involveret i værdipapirhandel og nu på jagt efter penge til et projekt i Bolivia. Og så er der lagt op til samme slags konfrontation, som læseren i og for sig kan finde i sig selv, hvis man lytter godt nok efter. Dobbeltmoralen mellem at forstå og anerkende de gængse markedsmekanismer, og hvad deraf følger, og på den anden side underkende misbruget af andre mennesker ved hjælp af rigdomme, forbindelse og store handler.

Flere uger gik han rundt og forestillede sig, hvordan det ville føles at påføre Jonas Marker smerte, bare noget helt simpelt, et knyt næveslag midt i hans grimme fjæs, ja sådan dér, tag den, idiot. Det var ren Patrick Bateman.

Også mistanken om misundelse får vi som læsere over rykket ved ned udsagn som:

Det, der virkelig pissede Ben af, var, at den skiderik til Marker sikkert boede i en lækker lejlighed i et fancy kvarter og havde fået lov til at begynde på en frisk, mens Matt og Susan havde måttet nulstille deres liv, udskyde alle drømme om et andet hus med plads til børn, fordi de alligevel aldrig ville få råd til at sende deres børn på college.

Der er ikke langt fra misundelse til besiderisk had. Det spændende ved bogen er, at det lykkes for Morten Vittrup at holde spændingen oppe hele vejen,, samtidig med, at han får læserens følelser godt op at køre.

Romanen er velskrevet, med et lettere vulgært og meget direkte sprog visse steder, og det skal man være klar over, når man giver sig i kast med romanen.